

**«ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ Π.Μ.Σ. «ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ» ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ & ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΔΙΑΚΡΙΘΕΙΣΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ 2012-2022»
ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ**

20-5-2022

ΔΙΑΚΡΙΘΕΙΣΕΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

1. Ενότητα με τίτλο **«Όψεις του εγκληματικού φαινομένου και μέθοδοι μελέτης του»**. Τη συνεδρία συντόνισε η Επ. Καθηγήτρια κα Βασιλική Βλάχου.

Δήμητρα Πλαστήρα «Πόλη και ανασφάλεια σε εποχές οικονομικής κρίσης»

Η εκπόνηση της παρούσας διπλωματικής εργασίας, λαμβάνει χώρα, σε χρονική περίοδο όπου η κρίση στην οικονομία, χαρακτηρίζει τόσο την Ελληνική, όσο και την Παγκόσμια Κοινωνία. Αντικείμενο αυτής της βιβλιογραφικής εργασίας είναι το εγχείρημα προσέγγισης της σχέσης του σύγχρονου αστικού χώρου και υπό το πρίσμα των χαρακτηριστικών που παράγει η οικονομική κρίση με την προκληθείσα, εκ του εγκλήματος ανασφάλειας. Προκειμένου να οδηγήσουν οι ως άνω συναρτήσεις σε ασφαλή συμπεράσματα, η εργασία αναπτύσσεται σε τρία κεφάλαια. Παραθέτεται ο εννοιολογικός προσδιορισμός των υπό διερεύνηση όρων και τα δομικά χαρακτηριστικά της σύγχρονης πόλης, μαζί με ιδιαίτερα γνωρίσματα της σημερινής κοινωνίας, της κρίσης των αξιών, η παρουσίαση με χρονική αλληλουχία, των σχετικών με το έγκλημα Περιβαλλοντικών Θεωριών και των παραγόντων που επιδρούν στην ανασφάλεια εντός του πλαισίου της πόλης, στο πρώτο κεφάλαιο. Ακολουθείται, στο δεύτερο κεφάλαιο, η πορεία, στο επιστημονικό γίγνεσθαι, της οικονομίας και της σε αυτή επίδρασης των κοινωνικών μεταβολών, οι θεωρίες, για τη σχέση με το έγκλημα, των κοινωνικών και οικονομικών αλλαγών, της κοινωνικής συνοχής, του υιοθετούμενου οικονομικού συστήματος, το ρόλο της αλληλεγγύης διαχρονικά, όπως και της σχετικής αποστέρησης και του αποκλεισμού. Τα βιβλιογραφικά ερευνητικά πορίσματα που προκύπτουν από τη συνάρτηση των περιβαλλοντικών παραγόντων της πόλης, της ανασφάλειας και των οικονομικών συνθηκών, εκτίθενται στο τελευταίο κεφάλαιο και όλα όσα μνημονεύθηκαν καταλήγουν στα συμπεράσματα.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%A0%CE%BB%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%AE%CF%81%CE%B1&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:20018>

Γιώργος Μπάθα «Ο ρόλος της χαρτογράφησης στη μελέτη του εγκλήματος και της ανασφάλειας: δυσχέρειες και προοπτικές»

Στην παρούσα μελέτη, επιχειρείται να καταδειχθεί ο πολυσχιδής τομέας της χαρτογράφησης του εγκλήματος και της ανασφάλειας. Ο κλάδος της χαρτογράφησης, διαπιστώνεται πως έχει εκτεταμένο θεωρητικό υπόβαθρο, καταφέροντας να αποτελέσει, ένα ισχυρό και αποτελεσματικό εφόδιο για την αστυνόμευση στην σύγχρονη εποχή. Η μελέτη διαρθρώνεται σε δύο άξονες: • Στην χαρτογράφηση του φόβου του εγκλήματος και της ανασφάλειας, μέσα

από την εκτεταμένη διερεύνηση της σχετικής βιβλιογραφίας του «τόπου» και της χωρικής διάστασης του εγκλήματος. • Στην εισαγωγή νέων τεχνικών στις εγκληματολογικές μελέτες, γεγονός που βοηθά τις διωκτικές αρχές –κυρίως– στην αντιμετώπισή του φαινομένου του εγκλήματος. Οι καινοτομίες που επέρχονται, στους τομείς της αντιμετώπισης και της πρόληψης του εγκλήματος, συνδυάζονται με τη συστηματική χαρτογράφηση του εγκλήματος και της ανασφάλειας, μέσα από την εισαγωγή της χρήσης των ηλεκτρονικών υπολογιστών και των Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφόρησης (GIS). Στις νέες τεχνικές, στις οποίες βασική συνιστώσα αποτελεί η χαρτογράφηση, περιλαμβάνονται: ο εντοπισμός μοτίβων και συγκεντρώσεων εγκλήματος, η διερεύνηση της σχέσης μεταξύ εγκλήματος και περιβαλλοντικών ή κοινωνικοοικονομικών χαρακτηριστικών, η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των προγραμμάτων αστυνόμευσης και μείωσης του εγκλήματος, τα οποία εφαρμόζονται σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%9C%CF%80%CE%AC%CE%B8%CE%B1&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:21265>

Στυλιανή Φαρρή «Η συμβολή των εγκληματολογικών στατιστικών στην προσέγγιση του εγκληματικού φαινομένου: ιστορική προσέγγιση»

Οι εγκληματολογικές στατιστικές αξιοποιήθηκαν και αξιοποιούνται ως μεθοδολογικά εργαλεία για την καταγραφή και την ερμηνεία του εγκληματικού φαινομένου. Λαμβάνοντας υπόψη τις αρχικές διαφορετικές ερευνητικές προσεγγίσεις, όπως αυτές προέκυψαν από το ερευνητικό έργο των A.M. Guerry, A. Quételet και E. Ferri αντίστοιχα, η στατιστική ως επιστήμη αποτελεί μια πραγματικότητα τον 19ο αιώνα. Με την πάροδο του χρόνου, αν και τα κριτήρια και ο τρόπος συλλογής των δεδομένων τους μεταβάλλονται, κάποια στοιχεία αναφορικά με την αξιοποίηση τους, παραμένουν σταθερά, όπως για παράδειγμα ο τρόπος αξιοποίησης των αποτελεσμάτων τους από τους φορείς άσκησης του επίσημου κοινωνικού ελέγχου και η ερμηνεία τους στη χάραξη της αντεγκληματικής πολιτικής. Μολονότι η χρήση των εγκληματολογικών στατιστικών συνεισφέρει τα μέγιστα στην περιγραφή (ποσοτική και ποιοτική) του εγκληματικού φαινομένου και την ερμηνεία του, η σύνδεσή τους με συγκεκριμένους περιορισμούς είναι αδιαμφισβήτητη. Ο σκοτεινός αριθμός της εγκληματικότητας επηρεάζει αναπόφευκτα την αξιοπιστία των μετρήσεων, όπως και ένα σύνολο άλλων δυσχερειών, οι οποίες όμως είναι ήσσονος σημασίας έναντι της χρησιμότητας των εγκληματολογικών στατιστικών στη μελέτη του εγκληματικού φαινομένου.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%A6%CE%B1%CF%81%CF%81%CE%AE&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:20667>

Γεωργία Μπόζιου «Αντιλήψεις και νοηματοδοτήσεις αστυνομικών για το αδίκημα του βιασμού. Μια ποιοτική διερεύνηση»

Ο ρόλος του Αστυνομικού που βρίσκεται στην «πρώτη γραμμή» και διαχειρίζεται περιστατικά βιασμών αποδεικνύεται κρίσιμος, αλλά δεν έχει μελετηθεί διεξοδικά. Ο σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η διερεύνηση των αντιλήψεων και οι νοηματοδοτήσεις των Αστυνομικών για το αδίκημα του βιασμού. Συγκεκριμένα, διερευνάται η εννοιολόγηση του όρου «βιασμός» από τα Αστυνομικά Όργανα και η ταύτισή του με τους όρους του θεσμικού πλαισίου και το κατά πόσο οι προσλήψεις και οι αναπαραστάσεις των Αστυνομικών επηρεάζουν την αντιμετώπιση του εν λόγω αδικήματος όσον αφορά στο θύμα, στο δράστη

και στο εγκληματικό επεισόδιο. Το θέμα προσεγγίστηκε με ποιοτική διερεύνηση. Το εργαλείο που επιλέχθηκε και χρησιμοποιήθηκε για τη συλλογή δεδομένων είναι εκείνο της προσωπικής συνέντευξης οι οποίες διεξήχθησαν με 20 Αστυνομικούς (άνδρες – γυναίκες) που εργάζονται ή είχαν εργαστεί σε Τμήματα Ασφαλείας του νομού Αττικής. Μετά την ολοκλήρωση των μαγνητοφωνημένων συνεντεύξεων ακολούθησε η απομαγνητοφώνησή τους. Στη συνέχεια, για την ανάλυση των δεδομένων, χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος της θεματικής ανάλυσης περιεχομένου, για τη διερεύνηση του θέματος. Τα αποτελέσματα της έρευνας καταδεικνύουν ότι οι περισσότεροι συμμετέχοντες δέχονται επιρροές από το ρόλο που τους ανατίθενται από την Αστυνομική Ακαδημία και νιώθουν, σε μεγάλο βαθμό, ότι αν και δεν διαθέτουν τις γνώσεις και τις ικανότητες που σχετίζονται με τη διαχείριση των πρωταγωνιστών ενός εγκληματικού επεισοδίου, είναι «σωστοί» και αποτελεσματικοί στη δουλειά τους καθώς εφαρμόζουν τις τυποποιημένες διαδικασίες. Οι περισσότεροι ερωτηθέντες ταυτίζονται με το θεσμικό πλαίσιο της έννοιας του όρου «βιασμός» και πιστεύουν ότι κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι θύμα, οποιοσδήποτε θα μπορούσε να είναι δράστης, ενώ το αδίκημα μπορεί να λάβει χώρα οπουδήποτε αρκεί να είναι σε απομονωμένη περιοχή. Επίσης, οι περισσότεροι θεωρούν ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικός ο ρόλος της κατάρτισης και της εκπαίδευσης των Αστυνομικών για το αδίκημα του βιασμού, ωστόσο η έρευνα δείχνει ότι επιπλέον και η μόρφωση και η εμπειρία είναι σημαντικά, στην εξάλειψη κοινωνικών στερεοτύπων και στην διαπλάτυνση των στάσεων και των αντιλήψεων του Αστυνομικού κατά τη διαχείριση περιστατικών βιασμού.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%9C%CF%80%CF%8C%CE%B6%CE%B9%CE%BF%CF%85&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:20404>

Βασίλειος Ασημακόπουλος «Έγκλημα και εγκληματίας στο λόγο του θεάτρου και την εγκληματολογία: Η περίπτωση “Βούτσεκ” του Γκέοργκ Μπύχνερ»

Στην παρούσα διπλωματική εργασία θα επιχειρηθεί η οργάνωση ενός διαλόγου ανάμεσα στη θεωρία της εγκληματολογίας και το θεατρικό έργο “Βούτσεκ” του Γκέοργκ Μπύχνερ, με στόχο την ανάδειξη των τρόπων με τους οποίους αποτυπώνονται στο συγκεκριμένο έργο οι διαδικασίες του περάσματος στην εγκληματική πράξη και της κοινωνικής αντίδρασης (άτυπης και θεσμικής), ώστε να καταφανεί η σημασία που έχει η επικοινωνία της εγκληματολογίας με τη λογοτεχνία και την τέχνη ευρύτερα. Στο θεατρικό έργο, ο φτωχός στρατιώτης Βούτσεκ επηρεασμένος από τις συνεχείς προσβολές και καταπιέσεις του κοινωνικού του περιβάλλοντος, μια ιδιαίτερη και παθολογική ψυχοσύνθεση, αλλά και από την απιστία της συντρόφου του και μητέρας του παιδιού τους, τη δολοφονεί και, εν συνεχεία, χάνει και ο ίδιος τη ζωή του σε μια συγκεχυμένη προσπάθεια να αποκρύψει τα ενοχοποιητικά στοιχεία του εγκλήματος και να αυτοκτονήσει. Το πεδίο ανάλυσής μας είναι το κείμενο του ομώνυμου θεατρικού έργου του Γκέοργκ Μπύχνερ, ενώ η μέθοδος που θα ακολουθηθεί είναι αυτή της θεματικής ανάλυσης περιεχομένου με στόχο να αναδειχθούν, αρχικά, τα λογοτεχνικά θέματα του έργου. Σε δεύτερο στάδιο, θα επιχειρηθεί η σύνδεση των λογοτεχνικών θεμάτων του έργου με πρόσφορες έννοιες και θεωρίες της εγκληματολογίας, τόσο της κλινικής - όπως η θεωρία του E. De Greeff για το έγκλημα ερωτικού πάθους - η ψυχιατροποίηση κλπ - όσο και της κοινωνιολογικής, όπως η περιθωριοποίηση και ο κοινωνικός στιγματισμός. Τέλος, θα γίνει αποτίμηση της ανωτέρω αναλυτικής διαδικασίας σχετικά με τις προοπτικές που διανοίγονται από την αισθητική διαμεσολάβηση της τέχνης στην αποκάλυψη της βαθύτερης «αλήθειας» που κρύβει μια εγκληματική πράξη.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=creator&q=%CE%91%CF%83%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CE%BA%CF%8C%CF%80%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%BF%CF%82,%20%CE%92%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%BB%CE%B5%CE%B9%CE%BF%CF%82%20%CE%9A.&page=1&scope=&lang=el&pid=iid:20971>

Κωνσταντίνος Μπασούρης «Εγκληματολογική προσέγγιση του έργου “Το παραθυράκι του Ιούδα” του Τζον Ντίξον Καρ».

Στην παρούσα εργασία θα επιχειρηθεί η εγκληματολογική προσέγγιση του λογοτεχνικού έργου Το παραθυράκι του Ιούδα, του αμερικανού συγγραφέα Τζον Ντίξον Καρ. Το θέμα του έργου περιστρέφεται γύρω από την υπεράσπιση του νεαρού Τζέιμς Κάπλον Άνσγουελ, που κατηγορείται για τον φόνο του μέλλοντα πεθερού του, Έιβορι Χιουμ. Κεντρικό πρόσωπο του έργου είναι ο δικηγόρος και ερασιτέχνης ντετέκτιβ, σερ Χένρι Μεριβέλ, που αναλαμβάνει την υπεράσπιση του κατηγορουμένου. Ενώ όλα τα στοιχεία τάσσονται κατά του κατηγορουμένου, ο σερ Χένρι Μεριβέλ καταφέρνει εν τέλει να αποδείξει την αθωότητα του νεαρού Τζέιμς Κάπλον Άνσγουελ μέσα από μια σειρά ανορθόδοξων, ως επί το πλείστον, τεχνικών, τις οποίες χρησιμοποιεί με ιδιαίτερη μαεστρία. Κατά την εγκληματολογική προσέγγιση του συγκεκριμένου μυθιστορήματος μυστηρίου θα επιχειρηθεί η απεικόνιση των πρακτικών, λειτουργίας και αποτελεσματικότητας του συστήματος απονομής της ποινικής δικαιοσύνης διαμέσου της περιγραφής της υπεράσπισης του νεαρού κατηγορουμένου. Κατά την ανάλυση των χαρακτήρων και του έργου εν γένει θα αναδειχθούν ουσιαστικά στοιχεία εγκληματολογικού ενδιαφέροντος, όπως ο επίσημος και ανεπίσημος κοινωνικός έλεγχος, οι παράγοντες εγκληματογένεσης, η γυναικεία εγκληματικότητα, καθώς και η εφαρμογή της αρχής της ηθικής απόδοξης και του τεκμηρίου αθωότητας του κατηγορουμένου στη δικαστηριακή πρακτική. Τα ανωτέρω αναλύονται στο ιστορικό-κοινωνικό πλαίσιο του 1936 με αναγωγές στη σύγχρονη πραγματικότητα.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&pid=iid:18807&lang=el>

2. Ενότητα με τίτλο **«Φυλακή και κοινωνική επανένταξη»**. Τη συνεδρία συντόνισε ο Καθηγητής κ. Γεώργιος Νικολόπουλος.

Έλλη Ανίτση «Σχέση ποινής και τιμωρίας: διερεύνηση στάσεων αποφυλακισθέντων»

Η παρούσα έρευνα επιχειρεί να διερευνήσει τη σχέση της ποινής και της τιμωρίας μέσα από τις απόψεις ανθρώπων στους οποίους έχουν επιβληθεί ποινές στερητικές της ελευθερίας. Αντικείμενα της έρευνας αποτελούν η διερεύνηση των στάσεων των αποφυλακισθέντων απέναντι στην τιμωρία καθώς και των απόψεών τους για την αποτελεσματικότητα της ποινής ως τιμωρίας. Η προσέγγιση διεξάγεται μέσα από πέντε ειδικότερα ερωτήματα: (α) Η τιμωρία ως σκοπιμότητα της ποινής, (β) Οι θετικές και αρνητικές συνέπειες της τιμωρίας, (γ) Ο ρόλος της τιμωρίας στη γενική ποινική πρόληψη, (δ) Ο ρόλος της τιμωρίας στην κοινωνική επανένταξη και (ε) Οι προτάσεις των αποφυλακισθέντων σχετικά με το ρόλο και τη σκοπιμότητα της ποινής. Η διερεύνηση του θέματος στην βιβλιογραφία έγινε μέσα από μια σειρά προσεγγίσεων. Στο πλαίσιο αυτό, αρχικά διενεργήθηκε ιστορική αναδρομή των ειδών και των σκοπών της ποινής μέσα από μια εγκληματολογική οπτική. Εν συνεχεία πραγματοποιήθηκε φιλοσοφική προσέγγιση μέσα από τις κύριες θεωρητικές προσεγγίσεις

που έχουν διατυπωθεί για την αιτιολογία και τους σκοπούς των ποινών. Ακολούθησε ανασκόπηση στην ερευνητική βιβλιογραφία πάνω σε ζητήματα αποτελεσματικότητας των ποινικών κυρώσεων και στάσεων του κοινού απέναντι στις ποινές. Τέλος το ζήτημα των ποινών, ειδικά των στερητικών της ελευθερίας ποινών προσεγγίστηκε μέσα από την σκοπιά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η διεξαγωγή της έρευνας έγινε στο Κέντρο Επανάταξης Αποφυλακισμένων «ΕΠΑΝΟΔΟΣ» με τη συμμετοχή 20 αποφυλακισθέντων, κατόπιν έγκρισης σχετικής αίτησης για την χορήγηση άδειας για διενέργεια συνεντεύξεων που υποβλήθηκε στον φορέα από την ερευνήτρια. Η διεξαγωγή της έρευνας έγινε με την εφαρμογή της ημι-κατευθυνόμενης συνέντευξης. Για την ανάλυση των αποτελεσμάτων χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος της ανάλυσης περιεχομένου. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα: (α) Η τιμωρία αναφέρεται συχνά στις επιδιώξεις της ποινής. Περιγράφεται είτε ως αυτοτελής σκοπός, είτε ως μέσο για την εκπλήρωση άλλου σκοπού, είτε κατέχει μια ειδική θέση στο επίπεδο διαχείρισης των επικίνδυνων εγκληματιών. (β) Οι θετικές συνέπειες, αναφέρονται κυρίως σε μια σειρά από εσωτερικές διεργασίες που θεωρητικά μάλλον θα έπρεπε να λαμβάνουν χώρα και αφορούν: αξιοποίηση του ατομικού χρόνου, συνειδητοποίηση του σφάλματος, μετάνοια προκειμένου να επιτευχθεί κάποια αλλαγή στη συμπεριφορά, μάθημα ζωής. Αντίθετα, οι αρνητικές συνέπειες επικεντρώνονται στα πρακτικά αποτελέσματα όπως: απώλεια χρόνου, συγχρωτισμός, νοοτροπία της φυλακής, στίγμα. (γ) Σε επίπεδο γενικής ποινικής πρόληψης αναγνωρίζεται ένα εκφοβιστικός ρόλος της τιμωρίας που ωστόσο χαρακτηρίζεται ως χαμηλής αποτελεσματικότητας. (δ) Το νόημα της κοινωνικής επανένταξης διαφοροποιείται ανάλογα με το φύλο των συμμετεχόντων. Επίσης μεταξύ ανδρών διαφοροποιούνται οι απόψεις νέων μετεφηβικής ηλικία και μεγαλύτερων ανδρών. Στην κοινωνική επανένταξη ο ρόλος της τιμωρίας είναι αμφίσημος αφού από τη μια, λόγω της εκφοβιστικής λειτουργίας του εγκλεισμού, κάποιοι επιθυμεί να αποφύγει τη δυσάρεστη εμπειρία, από την άλλη οι στιγματιστικές συνέπειες της φυλακής αποκλείουν την ένταξη. Επισημαίνονται επίσης άλλες αρνητικές συνέπειες της φυλακής ως ανασταλτικοί παράγοντες. (ε) Διατυπώνονται τρεις βασικές προτάσεις των συμμετεχόντων αναφορικά με το ρόλο και τη σκοπιμότητα της ποινής: (1) να αποτρέψει το άτομο από εμπλοκή σε εγκληματική δραστηριότητα, (2) να συνειδητοποιήσει ο δράστης το κακό που προκάλεσε (3) να προστατευτεί η κοινωνία.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%91%CE%BD%CE%AF%CF%84%CF%83%CE%B7&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:18115>

Παναγιώτα Μακρυσπούλου «Γυναικεία εγκληματικότητα και ο ρόλος της μητρότητας μέσα από τη φυλακή»

Το ζήτημα της γυναικείας εγκληματικότητας και της αυξητικής της τάσης που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια, αναδεικνύει θέματα προς διερεύνηση, πέρα από την προσπάθεια εξήγησης του καθ' εαυτού φαινομένου της εγκληματικότητας. Ερευνητικά ευρήματα μαρτυρούν ότι οι γυναίκες που εγκλείονται στη φυλακή, πολύ συχνά είναι μητέρες ανήλικων παιδιών, για τα οποία αποτελούν τα βασικά και ίσως μοναδικά πρόσωπα φροντίδας. Η άσκηση του μητρικού ρόλου αν και δεν απαγορεύεται, με την εισαγωγή των μητέρων στο στερητικό περιβάλλον της φυλακής εντούτοις περιορίζεται, με τη μητέρα κρατούμενη να αγωνίζεται για να προσαρμοστεί και παράλληλα να διαμορφώσει την άσκηση του ρόλου της κάτω από τις νέες συνθήκες. Πρόκειται για μία διαδικασία η οποία αφορά τόσο το παιδί όσο και τη μητέρα και έχει ως αποτέλεσμα να λειτουργεί και ως βασικό στήριγμα για τη μελλοντική κοινωνική επανένταξη της κρατούμενης. Σκοπός λοιπόν της παρούσας

διπλωματικής εργασίας είναι η διερεύνηση της επίδρασης του εγκλεισμού στην άσκηση του μητρικού ρόλου, τόσο για τις κρατούμενες μητέρες με παιδιά μέσα στη φυλακή, όσο και για τις κρατούμενες μητέρες με ανήλικα παιδιά εκτός φυλακής. Για την επίτευξη του παραπάνω στόχου πραγματοποιήθηκε έρευνα στο Κατάστημα Κράτησης Γυναικών Ελεώνα Θήβας (ΚΚΓΕΘ), με χρήση ημι-δομημένης συνέντευξης, όπου κλειστές και ανοικτές ερωτήσεις τέθηκαν σε τέσσερις κρατούμενες μητέρες με παιδιά μέσα και έξω από τη φυλακή. Τα συμπεράσματα που προέκυψαν ελπίζω ότι θα αποτελέσουν έναυσμα για περαιτέρω έρευνα καθώς και για ευαισθητοποίηση κρατικών και ιδιωτικών φορέων (ΜΚΟ) για την εξασφάλιση των κατάλληλων συνθηκών διαβίωσης και την εισαγωγή συμβουλευτικών προγραμμάτων στήριξης για τις μητέρες κρατούμενες στο ΚΚΓΕΘ.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%9C%CE%B1%CE%BA%CF%81%CF%85%CF%83%CE%BF%CF%80%CE%BF%CF%8D%CE%BB%CE%BF%CF%85&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:6540>

Μαρία - Δήμητρα Μισουρλή «Η φυλακή υπό έλεγχο: Διεθνείς και εθνικοί φορείς ελέγχου των συνθηκών κράτησης και της προστασίας των δικαιωμάτων των κρατουμένων στις εθνικές φυλακές»

Η παρούσα διπλωματική εργασία έχει ως θέμα τον έλεγχο των συνθηκών κράτησης και της προστασίας των δικαιωμάτων των κρατουμένων που ασκείται στις ελληνικές φυλακές από διεθνείς και εθνικούς φορείς. Αυτό που εξετάζεται είναι εάν η φυλακή, παράλληλα με τη λειτουργία της ως χώρος ποινικής καταστολής, σέβεται και προστατεύει τα δικαιώματα των κρατουμένων εξασφαλίζοντας τις κατάλληλες συνθήκες κράτησης, όπως αυτές προσδιορίζονται από την εθνική και διεθνή έννομη τάξη. Με επίκεντρο τον κρατούμενο ως φορέα δικαιωμάτων που χρήζουν προστασίας, παρουσιάζεται αναλυτικά το κανονιστικό πλαίσιο που κατοχυρώνει τόσο τα δικαιώματα των κρατουμένων όσο και τον έλεγχο προστασίας τους μέσα στις φυλακές από αρμόδιους διεθνείς και εθνικούς φορείς. Στη συνέχεια, μέσω της μεθόδου της θεματικής ανάλυσης κειμένου γίνεται ανάλυση των εκθέσεων της τελευταίας δεκαετίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και της Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας του Συμβουλίου της Ευρώπης (CPT) που αφορούν τις ελληνικές φυλακές και των αντίστοιχων ελληνικών απαντήσεων και εξετάζεται αν η ελληνική πρακτική προσαρμόζεται στις επιταγές του ανωτέρω κανονιστικού πλαισίου. Τα ευρήματα της ανάλυσης αυτής δείχνουν ότι η ιδεολογία που εκφράζεται για το θέμα της προστασίας των δικαιωμάτων των κρατουμένων μέσα από τις πρακτικές των ελληνικών φορέων και οργάνων άσκησης της αντεγκληματικής πολιτικής αποκλίνει σε μεγάλο βαθμό από την ιδεολογία που αποτυπώνεται στους διακηρυγμένους στόχους της εθνικής αντεγκληματικής πολιτικής. Αυτό που διαπιστώνεται στην ελληνική πρακτική είναι ότι η ποινή του εγκλεισμού από μέτρο κατά της προσωπικής ελευθερίας έχει μεταβληθεί σε μέσο κατάφωρης και συστηματικής παραβίασης των δικαιωμάτων των κρατουμένων και ο θεσμός της φυλακής προσομοιάζει περισσότερο σε μια «αποθήκη κρατουμένων» και ένα φορέα καταστολής δικαιωμάτων. Αυτή η απογοητευτική εικόνα των ελληνικών φυλακών καθιστά πιο αναγκαίο από ποτέ τον έλεγχο των φυλακών από διεθνείς και εθνικούς φορείς ανεξάρτητους και αμερόληπτους, όπως είναι η CPT και ο Συνήγορος του Πολίτη.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%9C%CE%B9%CF%83%CF%85%CF%81%CE%BB%CE%AE&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:20237>

Άγγελος-Ηλίας Πιερράτος «Κοινωνική περιθωριοποίηση και αποκλεισμός πρώην κρατουμένων: Η συμβολή των αφηγήσεων ζωής»

Ο κοινωνικός αποκλεισμός αποτελεί ένα ιδιαιτέρως περίπλοκο και πολυεπίπεδο φαινόμενο με προεκτάσεις σε κοινωνικό, πολιτικό, οικονομικό και πολιτισμικό επίπεδο και χαρακτηριστικά γνωρίσματα την αδυναμία ορισμού της έννοιας αυτής, που συχνά χαρακτηρίζεται από τη βιβλιογραφία ως έννοια «ορίζοντας», αλλά και τη δυσχέρεια σαφούς εννοιολογικού διαχωρισμού της από «συγγενείς» έννοιες, όπως εκείνη της φτώχειας και της κοινωνικής περιθωριοποίησης. Ούσα μια εξελισσόμενη και σπειροειδής διαδικασία που αναδύεται στη βάση ενός συνονθυλεύματος κοινωνικών μειονεκτημάτων και αρνητικών καταστάσεων, δρα ιδιαιτέρως επιβαρυντικά προς κάθε προοπτική κοινωνικής ένταξης ή ενσωμάτωσης για άτομα ή ομάδες. Από εγκληματολογικής σκοπιάς, ο κοινωνικός αποκλεισμός δύναται να λάβει τις πλέον ακραίες του διαστάσεις, ιδιαίτερα όσον αφορά στον πληθυσμό των πρώην κρατουμένων. Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι ο εντοπισμός και η ερμηνεία των σημαντικότερων όψεων κοινωνικής περιθωριοποίησης και αποκλεισμού του εν λόγω πληθυσμού, υπό το πρίσμα των προσπαθειών του για κοινωνική επανένταξη. Ως μεθοδολογικό εργαλείο συλλογής δεδομένων επιλέχθηκε η αφηγηματική συνέντευξη, στο πλαίσιο της ποιοτικής μεθοδολογίας· για την ταξινόμηση και παρουσίαση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε η θεματική ανάλυση περιεχομένου. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, προκύπτει ότι οι καταστάσεις περιθωριοποίησης και αποκλεισμού πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τη φυλάκιση είναι ένα γεγονός, με τις όψεις που εντοπίζονται στον επίσημο και ανεπίσημο κοινωνικό έλεγχο να ξεπερνούν σε πολλές περιπτώσεις αντίστοιχες όψεις που σχετίζονται με την ύπαρξη υποστηρικτικών δικτύων· σε αρμονία με αυτά τα τελευταία διαντιδρούν και ορισμένα περιστατικά ζωής. Ακόμη, επιβεβαιώνεται η αλληιώτικη επίδραση του εγκλεισμού αλλά και της συνολικής εμπειρίας εμπλοκής με το σύστημα απονομής δικαιοσύνης –και του στίγματος που εκείνη επιφέρει– αναφορικά με την ταυτότητα και την ψυχολογική κατάσταση των πρώην κρατουμένων. Επισημαίνονται ωστόσο ορισμένες «εξαιρέσεις», στη βάση της προσωπικής διαχείρισης των δυσχερειών. Καταληκτικά, οι ιστορίες ζωής κρίνονται ως ένα κατάλληλο εργαλείο προσέγγισης που διευκολύνει τον εντοπισμό περιθωριοποιητικών και αποκλειστικών καταστάσεων ενός πληθυσμού που –όσο δυσπρόσιτος και αν φαντάζει– έχει ανάγκη ουσιαστικής έκφρασης και επικοινωνίας.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%A0%CE%B9%CE%B5%CF%81%CF%81%CE%AC%CF%84%CE%BF%CF%82&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:20941>

Ναταλία Γεωργιάδη «Επανορθωτική Δικαιοσύνη και Πρόληψη του Εγκλήματος: Η επίδραση της επανορθωτικής δικαιοσύνης στην πρόληψη της υποτροπής».

Τα τελευταία χρόνια φαίνεται ότι κάτι αλλάζει στα δικαιικά συστήματα παγκοσμίως. Στις αρχές της δεκαετίας του '70 εμφανίστηκε μία νέα, εναλλακτική μορφή δικαιοσύνης, η οποία μέχρι σήμερα κερδίζει ολοένα και περισσότερο έδαφος. Η ιδέα της επανορθωτικής δικαιοσύνης προτείνει μία καινούρια προσέγγιση του εγκλήματος και υπόσχεται μια πιο ολοκληρωμένη αντιμετώπιση της δικαιοσύνης. Αντλαμβάνεται το έγκλημα ως μία διατάραξη των ανθρωπίνων σχέσεων που πρέπει να αποκατασταθεί και τον εγκληματία σαν ένα άνθρωπο που δύναται να αλλάξει τρόπο σκέψης και συμπεριφορά. Διαφέρει, λοιπόν, από το παραδοσιακό α-νταποδοτικό σύστημα ποινικής δικαιοσύνης ως προς τον τρόπο με τον

οποίο ορίζει το έγκλημα και ως προς τον τρόπο με τον οποίο απαντά σε αυτό. Αντικείμενο της εργασίας είναι το αν και σε ποιο βαθμό η επανορθωτική δικαιοσύνη ασκεί κάποια επίδραση στην υποτροπή των δραστών, αποτελώντας κατά κάποιον τρόπο ένα μέσο ελέγχου του εγκλήματος μέσω της α-ποτροπής της μελλοντικής παραβατικής συμπεριφοράς τους. Μολονότι πολλοί συγγραφείς υποστηρίζουν ότι η μείωση της υποτροπής δεν αποτελεί στόχο της επανορθωτικής δικαιοσύνης, το ερώτημα σχετικά με την υποτροπή απασχολεί τους ερευνητές. Στο πλαίσιο αυτό παρατηρείται μία αύξηση των εμπειρικών ερευνών για τον έλεγχο του ερωτήματος της υποτροπής. Η παρούσα βιβλιογραφική έρευνα ασχολείται με την επισκόπηση των ερευνητικών και βιβλιογραφικών δεδομένων που αντλούνται από το πεδίο της επανορθωτικής δικαιοσύνης σχετικά με την επίδρασή της στην πρόληψη της υποτροπής. Η θεωρητική υπόθεση είναι ότι πράγματι μπορεί να παρατηρηθεί μείωση στα ποσοστά υποτροπής των δραστών που συμμετείχαν σε κάποιο πρόγραμμα επανορθωτικής δικαιοσύνης η οποία οφείλεται στην επανακοινωνικοποίηση του δράστη που επιτυγχάνεται στο πλαίσιό του αλλά και στη συμβολική θεραπεία από το έγκλημα που παρέχουν οι διαδικασίες της επανορθωτικής δικαιοσύνης.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%93%CE%B5%CF%89%CF%81%CE%B3%CE%B9%CE%AC%CE%B4%CE%B7&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:6536>

3. Ενότητα με τίτλο «**Νέες τεχνολογίες, ΜΜΕ και διεθνοποίηση του εγκληματικού φαινομένου**», Τη συνεδρία συντόνισε Καθηγήτρια Ανθοζωή Χάιδου

Βασίλειος Ταξόπουλος «Σύγχρονη τεχνολογία και νέες μορφές εγκληματικότητας»

Η σύγχρονη τεχνολογία είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ανθρώπινης καθημερινότητας, αλλά χρησιμοποιείται διαφορετικά από τον καθένα. Στο πλαίσιο της χρήσης της σύγχρονης τεχνολογίας παραδοσιακά εγκλήματα μπορούν να τελεστούν με νέα μέσα και εντελώς νέες μορφές εγκλημάτων να κάνουν την εμφάνισή τους. Ως επακόλουθο των εξελίξεων στην εγκληματικότητα εμφανίζονται νέοι νόμοι, για να τις συμπεριλάβουν. Ιδιαίτερο ρόλο στην τέλεση της εγκληματικότητας παίζουν οι υπολογιστές και μαζί με αυτούς και το διαδίκτυο, καθώς ένα μεγάλο μέρος των εγκλημάτων που τελούνται με νέα μέσα, πλέον, τελείται μέσω διαδικτύου. Εντός του κυβερνοχώρου μεγάλο μέρος της εγκληματικότητας εντοπίζεται στον Βαθύ Ιστό, ο οποίος είναι προσβάσιμος μέσα από κατάλληλα εργαλεία ανωνυμοποίησης. Στον Εμφανή Ιστό, που είναι διαθέσιμος από όλους τους χρήστες του διαδικτύου, σημαντικό ρόλο παίζουν και τα κοινωνικά δίκτυα, όπου μπορούν να προσεγγιστούν τα θύματα ευκολότερα. Βεβαίως, τα θύματα μπορούν να προσεγγιστούν και μέσω ενός e-mail ή ενός μηνύματος ή μέσω διαφόρων μηχανισμών παρακολούθησης. Γενικότερα οι δράστες για την απόκτηση οικονομικού οφέλους μπορούν να τελέσουν απάτες εκμεταλλευόμενοι και τεχνολογικά μέσα, όπως οι κάρτες και τα ΑΤΜ. Ακόμη, οι αστυνομικές αρχές μπορούν να εκμεταλλευτούν τις ίδιες τεχνολογίες με τους δράστες και μέσα από διάφορες επιχειρήσεις να οδηγηθούν στη σύλληψή τους. Από τα πιο διαδεδομένα εγκλήματα που έκαναν την εμφάνισή τους εξαιτίας της αποκλειστικής χρήσης της σύγχρονης τεχνολογίας είναι το hacking, το κακόβουλο λογισμικό και η ψηφιακή πειρατεία. Η κουλτούρα των hackers διέπεται από αξίες και κανόνες. Το κακόβουλο λογισμικό μπορεί να είναι ιδιαίτερα καταστροφικό για τη συσκευή που έχει μολύνει και για τα αποθηκευμένα σε αυτήν αρχεία και προγράμματα. Αντικείμενα ψηφιακής πειρατείας μπορούν να αποτελέσουν διάφορα

μέσα που προστατεύονται από τους νόμους προστασίας πνευματικών δικαιωμάτων. Πιο διαδεδομένη μορφή ψηφιακής πειρατείας είναι η πειρατεία λογισμικού με το φαινόμενο αυτό να υπάρχει σε μεγάλο ποσοστό παγκοσμίως.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%A4%CE%B1%CE%BE%CF%8C%CF%80%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%BF%CF%82&page=2&scope=0&lang=el&pid=iid:17151>

Αγγελική Πεπόνη «Μελέτη της ανεπίσημης κοινωνικής αντίδρασης στην σεξουαλική επιθετικότητα μέσα από ηλεκτρονικά μέσα: η περίπτωση της Μυρτούς»

Όπως φαίνεται και στον τίτλο της παρούσας διπλωματικής εργασίας, το θέμα που θα εκπονηθεί είναι το εξής : “Μελέτη της ανεπίσημης κοινωνικής αντίδρασης στην σεξουαλική επιθετικότητα μέσα από τα ηλεκτρονικά μέσα: η περίπτωση της Μυρτούς”. Θα επιχειρηθεί, δηλαδή, η μελέτη των όψεων της ανεπίσημης κοινωνικής αντίδρασης, όπως αυτή διαμορφώνεται μέσα από ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης, με αφορμή ένα περιστατικό σεξουαλικής επιθετικότητας, όπως αυτό με πρωταγωνίστρια την Μυρτώ. Συγκεκριμένα, η μελέτη των στάσεων αυτών, θα πραγματοποιηθεί σε κείμενα σχολιασμού, τα οποία έχουν υποβληθεί σε δημοσιογραφικά άρθρα ηλεκτρονικών εφημερίδων, τα οποία αναφέρονται στο περιστατικό σεξουαλικής επίθεσης κατά της Μυρτούς. Γίνεται αμέσως αντιληπτή η αναγκαιότητα αναφοράς τόσο στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όσο και στην σεξουαλική επιθετικότητα, από άποψη θεωρητικού πλαισίου. Θα προσεγγισθούν, λοιπόν, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, θα αναφερθεί η δεοντολογία που τα διέπει, οι διακρίσεις που υπάρχουν στα μέσα αυτά, η επιρροή που τους ασκεί το διαδίκτυο, αλλά και η σύνδεσή τους με το έγκλημα. Σε δεύτερο χρόνο, θα αναφερθούν οι ορισμοί που άπτονται της σεξουαλικής επιθετικότητας, οι θεωρητικές προσεγγίσεις που έχουν διατυπωθεί, αλλά και η φαινομενολογία αυτής της κατηγορίας εγκλημάτων. Από άποψη μεθοδολογική, θα αναφερθούν οι λόγοι επιλογής του ερευνητικού αντικειμένου, τα προβλήματα της έρευνας αυτής, η μέθοδος που ακολουθήθηκε και θα παρουσιαστεί η υλοποίηση της μεθόδου, δηλαδή η ανάλυση περιεχομένου του ερευνητικού υλικού. Εν τέλει, η έρευνα θα καταλήξει σε ορισμένα συμπεράσματα που θα απορρέουν από την ανάλυση του υλικού και τα οποία θα απαντούν στις ερευνητικές υποθέσεις της εργασίας.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%A0%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CE%B7&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:18009>

Κατερίνα Τριανταφυλλοπούλου «Σεξουαλική εγκληματικότητα μέσω διαδικτύου: Η περίπτωση των ανηλίκων»

Η παρούσα διπλωματική αφορά την σεξουαλική εγκληματικότητα μέσω διαδικτύου σε βάρος ανηλίκων από ενήλικους ή ανήλικους δράστες. Εξετάζεται ο ρόλος του διαδικτύου στο φαινόμενο της σεξουαλικής εκμετάλλευσης ανηλίκων, όταν αυτή είτε λαμβάνει χώρα αποκλειστικά εντός του κυβερνοχώρου, είτε επεκτείνεται και στο φυσικό κόσμο. Επίσης καταγράφονται οι νέες μορφές διαδικτυακής κακοποίησης ανηλίκων και οι δυσχέρειες αποτελεσματικής πρόληψής και καταστολής τους. Ακολούθως παρουσιάζεται η εθνική και διεθνής νομοθεσία για την αντιμετώπιση του φαινομένου και η ανάγκη συνεχούς αναπροσαρμογής της.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%A4%CF%81%CE%B9%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B1%CF%86%CF%85%CE%BB%CE%BB%CE%BF%CF%80%CE%BF%CF%8D%CE%BB%CE%BF%CF%85&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:20403>

Μαρία-Ηλίας Βλάχου «Η κατασκευή ειδήσεων για το έγκλημα στην Ελλάδα σήμερα: Η μελέτη της περίπτωσης του αστυνομικού ρεπορτάζ»

Ο λόγος για τον οποίο επέλεξα το συγκεκριμένο θέμα ως διπλωματική εργασία σχετίζεται με τις προπτυχιακές σπουδές μου στο τμήμα Επικοινωνίας και ΜΜΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών με σκοπό να συνδυάσω την εγκληματολογία με την δημοσιογραφία μέσω της μελέτης της κατασκευής των ειδήσεων για το έγκλημα. Η εργασία μου διαρθρώνεται σε τρία μέρη. Στο πρώτο μέρος αναλύεται το θεωρητικό πλαίσιο της εργασίας, όπου στο πρώτο κεφάλαιο εξηγείται ο τρόπος με τον οποίο τα μέσα μαζικής ενημέρωσης κατασκευάζουν την κοινωνική πραγματικότητα, καθώς και το ποια είναι τα κριτήρια επιλογής που αξιοποιούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ώστε τα γεγονότα να μετατραπούν σε ειδήσεις. Στο δεύτερο κεφάλαιο του θεωρητικού πλαισίου εξηγείται το πώς τα μέσα μαζικής ενημέρωσης επιδρούν στην εγκληματογένεση και την κοινωνική αντίδραση στο έγκλημα. Επιπλέον, επισημαίνεται η συμβολή του επίσημου συστήματος άσκησης κοινωνικού ελέγχου στην ειδησεογραφία για το έγκλημα. Το τρίτο κεφάλαιο του θεωρητικού πλαισίου αναφέρεται στα βασικά στοιχεία του ρεπορτάζ και στη συνέχεια επικεντρώνεται στην εξέταση του αστυνομικού ρεπορτάζ, όπου βασική πηγή πληροφόρησης είναι η αστυνομία. Στο δεύτερο μέρος της εργασίας παρουσιάζεται η έρευνα που πραγματοποιήθηκε με ανάλυση περιεχομένου σε εφημερίδες για την υπόθεση της μικρής Άννυ, η οποία απασχόλησε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τον Απρίλιο και τον Μάιο του 2015, καθώς επίσης οι συνεντεύξεις που διενεργήθηκαν με αστυνομικούς συντάκτες και αστυνομικούς και τα συμπεράσματα της έρευνας. Στο τρίτο μέρος παρουσιάζεται ο επίλογος της εργασίας.

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&pid=iid:17200&lang=el>

Άλκηστις Σακελλαροπούλου «Κριτική της Αντιμετώπισης του Εγκληματικού Ζητήματος

Το εγκληματικό φαινόμενο είναι τόσο ένα νομικό όσο και ένα κοινωνικό φαινόμενο, το οποίο επηρεάζει άμεσα την κοινωνία σε όλα τα επίπεδα. Στην παρούσα εργασία θα γίνει μία προσπάθεια παρουσίασης του περιεχομένου του φαινομένου με έμφαση στον προσδιορισμό της έννοιας του εγκλήματος, στη θέση του θύματος και στη διαμόρφωση της αντεγκληματικής πολιτικής. Για την καλύτερη προσέγγιση του ζητήματος θα γίνει αναφορά στις πιο συχνές μορφές εμφάνισης του οργανωμένου εγκλήματος, το οποίο έχει καθάρα διεθνικό χαρακτήρα. Επίσης, θα δοθεί έμφαση τόσο στην διαδικασία της αντιμετώπισης όσο και στη διαδικασία της πρόληψης του εγκλήματος. Κατόπιν αυτής της ανάλυσης που θα αναπτυχθεί στο πρώτο μέρος της παρούσας, στο δεύτερο μέρος θα επικεντρωθούμε στην αντιμετώπιση του εγκληματικού φαινομένου σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Πώς διαμορφώνεται η αντεγκληματική πολιτική, ποιοι είναι οι φορείς της αντεγκληματικής πολιτικής και με ποια μέσα και στρατηγικές καθίσταται αποτελεσματικότερη; Υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης;

<http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&type=0&q=%CE%A3%CE%B1%CE%BA%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B1%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%BF%CF%8D%CE%BB%CE%BF%CF%85&page=1&scope=0&lang=el&pid=iid:20484>